

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: J. Ch., narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Tomášem Maxou, advokátem,
sídlem Petráská 1136/12, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/109152/2019/DS,
JID: 130473/2019/KUUK/FD,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUUK/109152/2019/DS, JID: 130473/2019/KUUK/FD, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu, (dále jen „magistrát“) ze dne 10. 9. 2018, č. j. MDC/91077/2018. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, a to podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 30. 6. 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Žalobce se přestupku dopustil tím, že dne 18. 6. 2018 v 18:48 hodin na silnici I/13 v Ludvíkovicích u domu č. p. „X“ ve směru na Huntířov při řízení osobního vozidla tov. zn. BMW, reg. zn. „X“, porušil v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu nejvyšší dovolenou rychlost vozidla v obci, když rychlost překročil o 44 km/h, neboť mu byla po zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h naměřena rychlost jízdy 94 km/h. Žalobce se v žalobě současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce předeslal, že zrychlil až za dopravní značkou č. IZ 4b „konec obce“, čímž popřel, že se předmětného přestupku dopustil. Navrhl vyslechnout policisty, neboť ze snímku měření rychlosti nebylo možné určit místo měření rychlosti. Magistrát k výsledku policistů nepřistoupil s odůvodněním, že měření rychlosti probíhalo ve vzdálenosti 121,60 metrů od obsluhy radaru, v blízkosti přechodu pro chodce. S tímto argumentem žalobce nesouhlasil, neboť přechod pro chodce se může nacházet i mimo obec. Doplnil, že mezi podklady pro rozhodnutí není úřední záznam policistů o průběhu měření. Podotkl, že žalovaný v odůvodnění rozhodnutí argumentuje tím, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti mělo dojít poblíž autobusové zastávky, ale pro takový závěr není ve správním spise žádný důkaz. Žalobce trval na tom, že magistrát, potažmo žalovaný, se nezabýval jeho výhradami, k nimž neprovedl další dokazování, čímž zatížil své rozhodnutí vadou nezákonnosti.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný spolu s předložením správního spisu soudu poskytl i písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. K věci žalovaný uvedl, že žalobce žádost o výslech policistů v řízení před magistrátem a v odvolacím řízení nepodal. Podotkl, že žalobce byl řádně předvolán k ústnímu jednání na den 10. 9. 2018 v 9:00 hodin, přičemž téhož dne v 18:46 poslal magistrátu omluvu z rodinných důvodů. Magistrát proto projednal předmětný přestupek v nepřítomnosti žalobce. Doplnil, že svědecká výpověď policistů by nevedla ke zjištění nových skutečností, a zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí, která se týkala místa měření rychlosti. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2019, č. j. 10 As 232/2018-41, z něhož dovodil, že před vydáním rozhodnutí nashromáždil takové podklady a důkazy, které k prokázání přestupkového jednání postačují.

Ústní jednání před soudem

4. Při jednání soudu konaném dne 28. 7. 2020 právní zástupce žalobce uvedl, že v záznamu o měření rychlosti nejsou uvedeny GPS souřadnice, kde policisté měřili rychlost, v záznamu je pouze uvedeno č. p. „X“, když tento údaj doplnili policisté ručně. Tímto se odlišuje tento záznam oproti záznamům, které vycházejí z použití zařízení RAMER, které automaticky zaznamenává GPS souřadnice. Poznamenal, že z fotky obsažené na záznamu o měření rychlosti není patrné, zda vozidlo jelo směrem na Děčín, či protějším směrem, k tomu nebylo vedeno správními orgány žádné dokazování. Zdůraznil, že správní orgány neprovedly žádné dokazování v tom směru, aby jednoznačně identifikovaly skutečnost, zda žalobce porušil nejvyšší dovolenou rychlost v obci skutečně v obci Ludvíkovice, či mimo tuto obec. Byl toho názoru, že tento nedostatek ve zjištění skutkového stavu nelze Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nahrazovat v soudním řízení správním a v nedostatečném zjištění skutkového stavu spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů. Uvedl, že tento nedostatek ve zjištění stavu věci nezhojil žalovaný, a to ze zřejmého důvodu, jelikož rozhodoval měsíc před uplynutím promlčecí doby přestupku žalobce. Zdůraznil, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného spočívá v tom, že učinil závěr, který nemá podklad v dokazování.

5. Pověřený zaměstnanec žalovaného při tomto jednání soudu poukázal na to, že se setkávají s tím, že účastníci řízení argumentují, že pouhé uvedení GPS souřadnic není dostačující, ale je požadována přesnější identifikace místa měření, např. číslem popisným domu jako v tomto případě. Byl toho názoru, že identifikace místa měření byla v tomto případě zcela dostačující. Jde-li o směr jízdy vozidla žalobce, vycházel žalovaný z obsahu správního spisu, podle něhož žalobce jel směrem na Huntířov. Uvedl, že žalobci bylo magistrátem umožněno vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, této možnosti však žalobce nevyužil. Zdůraznil, že žalobce v průběhu celého správního řízení nenamítal, že by třeba bylo doplnit dokazování, např. výsledky policistů, kteří prováděli dané měření rychlosti. Uvedl, že z fotografie založené ve správním spise vyplývá, že za vozidlem žalobce se nachází přechod pro chodce a dopravní hřiště, přičemž přechod pro chodce je široko daleko pouze jeden. Zdůraznil, že z provedeného dokazování, které učinil soud, je zjevné místo měření rychlosti, které se nacházelo v obci Ludvíkovice, nikoliv mimo obec.
6. Soud provedl z vlastní iniciativy ve smyslu § 52 odst. 1 s. ř. s. dokazování leteckými snímky z portálu mapy.cz, které jsou založeny na čl. 22-24 soudního spisu, a panoramatickým zobrazením silnice z portálu mapy.cz u domu č. p. „X“, Ludvíkovice. Z těchto listin je patrné, že se dům č. p. „X“, přechod pro chodce i fotbalové hřiště nachází v obci Ludvíkovice, tedy v oblasti označené značkou IZ 4a“Obec“.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů soud směrem k žalobci připomíná, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle které *„[r]ozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.“* Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci doručeno (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.), tj. v projednávané věci do 29. 10. 2019, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

doručeno dne 28. 8. 2019. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřipustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69, dostupný na www.nssoud.cz). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k těm žalobním bodům, které žalobce nově vznesl při jednání soudu dne 28. 7. 2020, neboť tak učinil až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, která je podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nejzazším limitem i pro případné rozšíření žaloby o další žalobní body. Soud se proto nemohl zabývat opožděnou námitkou žalobce, kterou uplatnil při ústním jednání soudu, že není patrné, zda vozidlo jelo směrem na Děčín, či protějším směrem, k tomu nebylo vedeno správními orgány žádné dokazování. Ze stejného důvodu se soud nemohl zabývat ani námitkou žalobce, že v záznamu o měření rychlosti nejsou uvedeny GPS souřadnice, kde policisté měřili rychlost, v záznamu je pouze uvedeno č. p. „X“, když tento údaj doplnili policisté ručně, čímž se tento záznam odlišuje od záznamů, které vycházejí z použití zařízení RAMER, které automaticky zaznamenává GPS souřadnice.

10. Poté se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že *„[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, všechny dostupné na www.nssoud.cz). V této souvislosti soud dodává, že po odvolacím orgánu nelze požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil (blíže srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100, dostupný na www.nssoud.cz). Těmto požadavkům na odůvodnění rozhodnutí žalovaný v projednávané věci podle názoru zdejšího soudu dostal, neboť v napadeném rozhodnutí srozumitelně popsal, z jakých skutkových a právních okolností vycházel, jakými úvahami byl při svém rozhodování veden a proč neakceptoval jednotlivé odvolací námitky. Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že správní orgány měly za prokázané, že se žalobce dopustil daného přestupkového jednání a že v době, kdy byla vozidlu, které žalobce řídil, naměřena rychlost 94 km/h, se toto vozidlo nacházelo v obci Ludvíkovice, a nikoli za dopravní značkou označující konec dané obce. Žalovaný se též vypořádal s důkazním návrhem obsaženým v doplnění odvolání a odůvodnil, z jakého důvodu považoval výslech policistů za nadbytečný (srov. odst. 1 na straně 5 rozhodnutí žalovaného). Soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Žalobce spíše než s rozsahem odůvodnění rozhodnutí žalovaného nesouhlasí s jednotlivými jeho závěry a procesními kroky, což však již není otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí, nýbrž otázkou jeho zákonnosti, která bude posuzována v další části tohoto rozsudku.
11. Pro posouzení dalších námitek zjistil soud ze správního spisu tyto podstatné skutečnosti. Dne 3. 7. 2018 bylo magistrátu Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, doručeno oznámení o dopravním přestupku žalobce, jehož se měl dopustit dne 18. 6. 2018 v 18:48 hodin v obci Ludvíkovice, na silnici č. I/13 naproti domu č. p. „X“, kdy při řízení osobního motorového vozidla tov. zn. BMW 650, reg. zn. „X“, překročil dovolenou rychlost, kdy mu na úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stanovena na 50 km/h, byla naměřena rychlost 97 km/h (po odečtení průměrné odchylky 94 km/h). Součástí tohoto oznámení byl i úřední záznam, který rovněž obsahoval informace o osobním automobilu a jeho řidiči, a dále byl magistrátu zaslán záznam o přestupku včetně snímku záznamu, v němž je obsažena vzdálenost 121,60 m od místa měření. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že na den 10. 9. 2018 bylo nařízeno ústní jednání, neboť žalobce podal prostřednictvím svého právního zástupce proti příkazu ze dne 11. 7. 2018, č. j. MDC/68448/2018, odpor. Předvolání k ústnímu jednání bylo doručováno jak žalobci osobně, tak i jím zvolenému právnímu zástupci. Z ústního jednání se žalobce prostřednictvím svého právního zástupce dne 10. 9. 2018 omluvil z rodinných důvodů, a magistrát tak jednal v jejich nepřítomnosti. Během ústního jednání bylo magistrátem provedeno dokazování čtením listin. Magistrát následně dne 10. 9. 2018 vydal rozhodnutí č. j. MDC/91077/2018.

12. Dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/h.
13. Dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více.
14. Předně se soud zabýval námitkou žalobce spočívající v tom, že zrychlil až za dopravní značkou č. IZ 4b „konec obce“. Nejvyšší správní soud dovodil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70, dostupný na www.nssoud.cz), že v případě přestupků spočívajících v překročení dovolené rychlosti povětšinou slouží jako podstatný důkaz o vině řidičů záznam z měřicího zařízení obsahující fotografii měřeného vozidla. Jako podpůrný podklad správní orgány využívají úřední záznamy a oznámení o přestupku vyhotovené zasahujícími policisty. Uvedená kombinace podkladů obecně poskytuje dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tedy aby správní orgán zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
15. Dále je namístě připomenout, že požadavky na konkretizaci místa spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené specifikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39 (dostupný na www.nssoud.cz) tak, že: *„[n]elze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. [...] V každém individuálním případě je pak nutno posuzovat, zda je úsek komunikace popsán ve výroku rozhodnutí o přestupku společně s označením času a způsobu spáchání přestupku vymezen dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být skutek zaměněn s jiným.“* Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že: *„[p]ři posuzování konkrétního případu je podstatné posoudit, zda je přesné určení místa rozhodné pro posouzení toho, zda došlo ke spáchání přestupku“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2015, č. j. 4 As 63/2015-52, dostupný na www.nssoud.cz).
16. V posuzovaném případě ze záznamu o přestupku (záznamu z měřicího zařízení) vyplývá, že vozidlo, které v době spáchání přestupku žalobce řídil, se při měření rychlosti nacházelo 121,6 m od místa měření, tj. od domu č. p. „X“ v obci Ludvíkovice. Z fotografie, která je obsažena v záznamu z měřicího zařízení, je za vozidlem žalobce zřetelně vidět přechod pro chodce. Z fotografie označené jako „Foto č.-1“, která je součástí záznamu o přestupku, je zřejmé, že vozidlo žalobce bylo policisty zastaveno u fotbalového hřiště, které je vidět v pozadí předmětné fotografie. Z leteckých snímků a panoramatického zobrazení okolí Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

domu č. p. 168 nacházejícího se v Ludvíkovících, které soud pořídil z portálu mapy.cz, je zjevné, že přechod pro chodce i fotbalové hřiště, u kterého byl žalobce policejní hlídkou zastaven, se jednoznačně nachází v obci Ludvíkovice, nikoli za značkou označující konec dané obce. Soud tak nemá pochybnosti o tom, že žalobce přestupek spáchal v obci, tedy předtím než projel kolem dopravní značky č. IZ 4b „konec obce“. Účelová námitka žalobce, že se uvedeného přestupku nedopustil, neboť zrychlil až za dopravní značkou označující konec obce, je tedy nedůvodná.

17. Soud k poznámce žalobce, kterou uvedl při jednání soudu, že nedostatky ve zjištění skutkového stavu nelze nahrazovat v soudním řízení správním, připomíná, že dle § 77 odst. 2 věty první s. ř. s. může soud doplnit dokazování nad rámec důkazů provedených správními orgány. Takto soud postupoval a provedl důkazy pro odstranění dílčích pochybností ohledně skutkového stavu.
18. Žalobce dále namítal, že mezi podklady pro rozhodnutí není úřední záznam policistů o průběhu měření rychlosti. Této námitce soud nepřisvědčil, neboť součástí správního spisu je nejen oznámení přestupku ze dne 2. 7. 2018, ale i úřední záznam ze dne 20. 6. 2018, který zachycuje průběh měření rychlosti vozidla žalobce i skutečnost, že žalobce byl následně hlídkou policie zastaven, identifikován a poučen o tom, že spáchaný přestupek nelze projednat na místě v příkazním řízení. Skutečnost, že magistrát v jeho rozhodnutí mezi podklady rozhodnutí výslovně nejmenoval úřední záznam ze dne 20. 6. 2018, nic nemění na tom, že tento úřední záznam byl součástí spisové dokumentace a magistrát tento úřední záznam při ústním jednání konaném dne 10. 9. 2018 četl (srov. protokol o ústním jednání z 10. 9. 2018). Tato námitka je tedy nedůvodná.
19. Zcela irelevantní pro projednávanou věc je skutečnost, zda žalobce se svým vozem překročil nejvyšší dovolenou rychlost u autobusové zastávky, či nikoli, neboť podstatné je, že bylo prokázáno, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci.
20. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, navíc je ani nepožadoval, a proto soud výrokem II. rozsudku vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. července 2020

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)